

alle Kulfordelingsudvalgets Udgifter og tillige fremskaffe et lille Overskud. Det synes mig, at en fuldt ligelig Behandling her vilde føre til det Resultat, at man fandt den rigtige Maade til at lade disse 195 000 Kr. vende tilbage til dem, der har betalt dem, igennem de Organisationer, der nu maatte findes egnede dertil; og jeg maa derfor forbeholde mig, hvis Ministeren fremsætter det Forslag, han har stillet, da i Finansudvalget at fortsætte Forhandlingerne med ham om at behandle dette Overskud paa samme Maade, hvorpaa hele Rigsdagen enedes om at behandle Hudeudvalgets Overskud.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem har Ret i, at Overskuddet af Hudeordningen har fundet en Anvendelse med landøkonomiske Formaal for Øje, og det ærede Medlem har ogsaa ganske Ret i, at hvis man anvendte det Overskud, her er Tale om, paa en Maade, som ikke havde nøje Tilknytning til brændselsøkonomiske Spørgsmaal, vilde der kunne blive Tale om, at man i det foreliggende Tilfælde havde behandlet forskellige Erhverv, som havde ydet under Hensyn til særlige Forhold under Krigen, paa forskellig Maade, og saa vilde det ærede Medlem ogsaa kunne have Ret i, at en saadan ulige Behandling eventuelt vilde kunne gøre Skade. Men om en saadan ulige Behandling er der aldeles ikke Tale. Forholdet er dette, at man støtter fremdeles Dansk Brændselsforening gennem Forslag om en Bevilling paa i alt 75 000 Kr., og man giver Bevillinger til det tekniske Udvalg til Gennemførelse af en Række Forsøg med brændselsbesparende og energiudnyttende Formaal for Øje. Jeg kan da ikke se rettere, end at der herigennem fra Statens Side paa Forhaand er vist Imødekommenhed overfor de Ønsker, der er blevet fremført fra Kulfordelingsudvalgets Side, og dette, at man imødekommer Ønskerne, inden der er ført Forhandling, paa Grundlag af selve Overskuddet, kan dog ikke gøre, at man skulde kunne sige, at nu maa man foruden det, der her er ydet, endvidere stille det hele Overskud til Disposition.

Det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at de Organisationer, der her kan blive Tale om at tage Hensyn til, har højst forskellige Interesser. Jeg vil f. Eks. minde om Kulimportørernes Interesse. Kulimportørerne har givet meget væsentlige Bidrag til Overskuddets Fremkomst. Det

er i Virkeligheden fra Kulimportørerne, Overskuddet hidrører, men Kulimportørerne kan ingenlunde siges at være stærkt interesserede i en Udvikling paa Brændselsomraadet herhjemme, som gør Importen mindre omfattende, end den hidtil har været; og det vilde være en ganske mærkelig Anvendelse af dette Beløb, om man til den ene Side gav Organisationer, som havde brændselsbesparende Formaal, og til den anden Side Organisationer, som havde ganske det modsatte Formaal, Andel i det. Jeg synes, at naar Staten har en Institution som det tekniske Udvalg, der foretager saa omfattende Undersøgelser, og naar Udgifterne til disse Undersøgelser ene afholdes af Statskassen, maa det være rimeligt, naar man har oparbejdet et Overskud, som tænkes anvendt netop til de Formaal, som har fundet sit Udtryk gennem disse Forsøg, at Beløbet da indgaaer i Statskassen.

Nu har det ærede Medlem Hr. Rode udtalt, at han mener, jeg har stillet mig mere velvilligt i dette Spørgsmaal under Forhandlingerne i Finansudvalget, end jeg ved denne Lejlighed gør. Deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Jeg har i Udvalget erklæret mig rede til at overveje, om der kan findes en bedre Anvendelse af det oparbejdede Overskud end den, der er planlagt gennem de Foranstaltninger, jeg har omtalt, og paa dette Standpunkt staar jeg fremdeles. Hvis derfor det ærede Medlem i de kommende Maaned, inden Finanslovsforslagets Vedtagelse, ønsker en saadan Forhandling fortsat og eventuelt selv kan give positive Bidrag til Forhandlingen gennem Fremsættelse af Forslag til Overskuddets Anvendelse, saa er jeg rede til at forhandle derom. Men jeg maa, indtil saadant foreligger, hævde, at den Anvendelse, dette Overskud vil faa gennem det tekniske Udvalgs Undersøgelser, falder ganske nøje i Traad med de Ønsker, som er blevet fremsat i Kulfordelingsudvalgets Skrivelse af Juni 1921.

Rode: Den højtærede Minister sagde, at den Kendelse, som erlagdes ved Indførsel af Kul, var betalt af Kulimportørerne, og at det derfor ikke kunde siges at være nogen rimelig Anvendelse at anvende Beløbet til Formaal, som begrænsede Kulindførselen. At Kulimportørerne har erlagt denne Kendelse, er dog kun formelt rigtigt. De har maattet betale den, men de har aldeles utvivlsomt opkrævet denne Kendelses Beløb, da de videresolgte Kulene til Forbrugerne. De har altsaa kun